

OCHRANNÁ ZNÁMKA

LOGOŠÍK MÁ
REGISTROVANOU
OCHRANNOU ZNÁMKU.
PORUŠENÍ PRÁV Z
OCHRANNÉ ZNÁMKY

Nedovolené poskytnutí materiálů v elektronické nebo tištěné podobě je porušením práv z ochranné známky. Za nedovolené sdílení, kopírování nebo šíření materiálu budeme vymáhat náhradu škody podle § 268 [trestního zákoníku](#).

Od 1.1.2019 vstupuje v účinnost zákon 286/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

PODMÍNKY POUŽITÍ

Děkuji, že zakoupený materiál používáte pouze k vlastní potřebě a nešíříte ho rozesíláním, sdílením či kopírováním dále.

Všechny stránky tohoto materiálu jsou chráněny autorským právem.

TOTO JE JEDNOLICENCE - SLOUŽÍ POUZE VÁM.

CO JE POVOLENO:

- využít nekomerčně materiál pro svou vlastní potřebu (ve třídě se žáky, či v domácím vzdělávání)
- materiály dětem, se kterými přímo pracujete můžete poskytovat, avšak pouze v tištěné podobě.

CO NENÍ POVOLENO:

- poskytovat materiál dalším osobám, např. rodičům žáků, dalším učitelům na škole - Pokud se jim tento balíček líbí, požádejte je, aby navštívili náš eshop www.logosik.cz a licenci si zakoupili. (jedna licence = jeden nákup) opravňuje k využití jednou osobou. V případě využití více učiteli je potřeba zakoupit daný počet licencí - to platí zejména, pokud materiál kupuje škola.
- sdílet materiál dalším osobám, např. na sociálních sítích, zasílat emailem, nahrávat na různá úložiště, včetně školních webů atd. je přísně zakázáno.
- dále není povoleno kopírovat materiál kolegyním, rodičům, sousedům ...
- jakkoli využívat tento materiál ke komerčním účelům - na základě tohoto balíčku nesmíte vytvářet nic k prodeji nebo sdílení.

METODIKA – JAK PRACOVAT S ADVENTNÍM ČTENÍM Z MISTLEPEAKU

Tento materiál je připravený jako adventní čtení s porozuměním, které rozvíjí pozornost, slovní zásobu a schopnost sledovat děj. Každý příběh je krátký, přehledný a doplněný jednoduchými otázkami, aby děti dokázaly porozumět tomu, co slyší nebo čtou.

Materiál můžete využít několika způsoby:

1) Tisk do pracovních listů

Každý den si můžete vytisknout aktuální příběh a předat dětem jako samostatný list. Učitelé ho mohou využít při ranním čtení, v družině nebo jako součást třídního rituálu v prosinci.

2) Nástěnka nebo adventní tabule

Příběhy je možné vyvěšovat ve třídě na nástěнку. Děti tak každý den vidí, jak se Pipplinův svět postupně vyvíjí. Vyvěšené příběhy mohou sloužit jako opora při společné diskuzi, opakování nebo doplňování informací.

3) Práce ve dvojicích nebo malé skupině

Otázky lze využít k jednoduchému dialogu. Jeden žák čte, druhý odpovídá. Starší děti se mohou ptát navzájem nebo si vytvářet vlastní otázky.

4) Samostatná práce žáků

Děti mohou nejprve příběh číst samostatně a následně odpovídat na otázky písemně. Formát je vhodný i jako krátké procvičování porozumění textu.

5) Domácí čtení

Materiál můžete poslat rodičům. Příběhy jsou krátké, takže se dají číst i večer před spaním. Adventní forma pomáhá vytvořit jednoduchý rodinný rituál.

GRINCH PIPLIN

a adventní povídání

PIPLIN A STAŘEŠINA

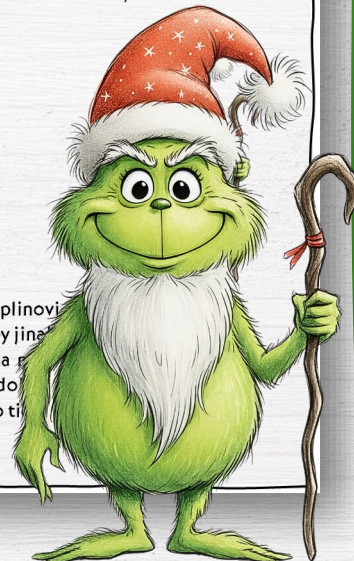
V Mistlepeaku panoval předvánoční shon. Každý skřítek měl svůj úkol a náměstí se pomalu měnilo v trýtivou slavnost. Nejdůležitější tradicí bylo zdobení velkého smrku uprostřed náměstí. Ozdoby se věšely podle pravidel, která tu platila už sto let: každá barva měla své místo, světýlka musela tvořit rovnou linku a žádná řada nesměla vyčnívat ani klesat. Stařešina, který na tradice dohlížel desítky let, si k sobě přivolal Piplina. „Dám ti řadu, kterou jistě zvládneš,“ řekl mírně a podal mu krabici s ozdobami. „Pověš je přesně tak, jak je zvykem.“ Piplin přikývl, ale v hrudi ho píchlo. Měl pocit, že všichni ostatní vědí přesně, co dělají, zatímco on jen tápe. A tak si potichu zamumlal: „Možná by to šlo udělat i líp... po mém.“

Když se pustil do práce, neustále ho svrběly prsty. Líbilo by se mu, kdyby ozdoby trochu víc zářily, kdyby byly výš, kdyby byla jedna světlejší řada mezi těmi tmavými. A tak to udělal. Posunul ozdoby tam, kde se mu zdály hezčí, barvy promíchal a světýlka natáhl tak křivě, že tvořila drobnou vlnu. Když odstoupil, připadalo mu to mnohem zajímavější než starý rovný vzor. „Aspoň to nebude nuda,“ řekl sám sobě a otočil se k odchodu. Jenže stařešina byl rychlejší. Zastavil se pod stromem, podíval se vzhůru a Piplin okamžitě jeho „vylepšení“ je vidět z dálky. Křivá řada ozdob. Piplin ztuhl a čekal, že stařešina zvýší hlas, když někdo ohrozil důležitou tradici. Stařešina dlouze vydechl a klidným hlasem řekl: „Dělal někdo, kdo nechce patřit mezi námi?“ Piplin se na Piplina těžší než jakýkoli hněv.

Ne proto, že by ho stařešina odmítal, ale protože v ní poznal pravdu. Často se tvářil, že mu na ostatních nezáleží, často všechno převrátil naruby, aby vypadal zajímavě nebo aby zakryl, že se bojí udělat něco „správně“. A možná právě proto se někdy cítil stranou. Stál chvíli bez hnutí, pak beze slova vzal krabici ozdob a vylezl zpět na žebřík. Jednu po druhé sundal, znovu pověsil a tentokrát se soustředil tak, jak ještě nikdy. Ne proto, aby se zavděčil, ale proto, že chtěl patřit tam, kde ostatní pracovali společně. Když slezl dolů, stařešina se na něj podíval a jen tiše přikývl. A Piplin poprvé cítil, že to není přikývnutí k ozdobám, ale k němu.

ODPOVĚZ NA OTÁZKY:

1. Jaký úkol dal stařešina Piplinovi?
2. Proč Piplin pověsil ozdoby jinak?
3. Jaká věta stařešiny Piplina napadlo?
4. Proč se Piplin rozhodl ozdoby sundat?
5. Co vyjadřovalo stařešinovo přikývnutí?

PIPLIN A STAŘEŠINA

V Mistlepeaku panoval předvánoční shon. Každý skřítek měl svůj úkol a náměstí se pomalu měnilo v třpytivou slavnost. Nejdůležitější tradicí bylo zdobení velkého smrku uprostřed náměstí. Ozdoby se věšely podle pravidel, která tu platila už sto let: každá barva měla své místo, světýlka musela tvořit rovnou linku a žádná řada nesměla vyčnívat ani klesat. Stařešina, který na tradice dohlížel desítky let, si k sobě přivolal Pipplina. „Dám ti řadu, kterou jistě zvládneš,“ řekl mírně a podal mu krabici s ozdobami. „Pověs je přesně tak, jak je zvykem.“ Pipplin přikývl, ale v hrudi ho píchlo. Měl pocit, že všichni ostatní vědí přesně, co dělají, zatímco on jen tápe. A tak si potichu zamumlal: „Možná by to šlo udělat i líp... po mém.“

Když se pustil do práce, neustále ho svrběly prsty. Líbilo by se mu, kdyby ozdoby trochu víc zářily, kdyby byly výš, kdyby byla jedna světlejší řada mezi těmi tmavými. A tak to udělal. Posunul ozdoby tam, kde se mu zdály hezčí, barvy promíchal a světýlka natáhl tak křivě, že tvořila drobnou vlnu. Když odstoupil, připadalo mu to mnohem zajímavější než starý rovný vzor. „Aspoň to nebude nuda,“ řekl sám sobě a otočil se k odchodu. Jenže stařešina byl rychlejší. Zastavil se pod stromem, podíval se vzhůru a Pipplin okamžitě pochopil, že jeho „vylepšení“ je vidět z dálky. Křivá řada rušila celou výzdobu. Pipplin ztuhl a čekal, že stařešina zvýší hlas, jako to dělával, když někdo ohrozil důležitou tradici. Místo toho však stařešina dlouze vydechl a klidným hlasem řekl jen: „Takhle by to udělal někdo, kdo nechce patřit mezi nás.“

Ta věta dopadla na Pipplina těžší než jakýkoli hněv.

Ne proto, že by ho stařešina odmítal, ale protože v ní poznal pravdu. Často se tvářil, že mu na ostatních nezáleží, často všechno převrátil naruby, aby vypadal zajímavě nebo aby zakryl, že se bojí udělat něco „správně“. A možná právě proto se někdy cítil stranou. Stál chvíli bez hnutí, pak beze slova vzal krabici ozdob a vylezl zpět na žebřík. Jednu po druhé sundal, znovu pověsil a tentokrát se soustředil tak, jak ještě nikdy. Ne proto, aby se zavděčil, ale proto, že chtěl patřit tam, kde ostatní pracovali společně. Když slezl dolů, stařešina se na něj podíval a jen tiše přikývl. A Pipplin poprvé cítil, že to není přikývnutí k ozdobám, ale k němu.

ODPOVĚZ NA OTÁZKY:

1. Jaký úkol dal stařešina Pipplinovi při zdobení stromu?
2. Proč Pipplin pověsil ozdoby jinak, než určovala tradice?
3. Jaká věta stařešiny Pipplina nejvíc zasáhla?
4. Proč se Pipplin rozhodl ozdoby znovu přerovnat?
5. Co vyjadřovalo stařešinovo tiché přikývnutí na konci příběhu?

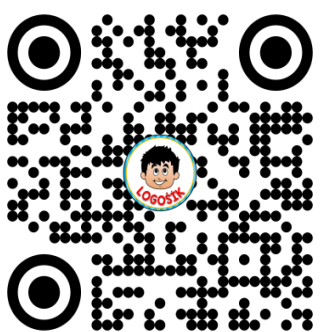
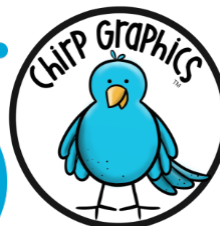
LOGOŠIK ©2025

604547961
www.logosik.cz

BUSY BEE
STUDIO

Obrázky nesmí být kopírovány, šířeny ani používány další osobou.